

heber; det er Noget, der hyppigt skeer, og man maa bruge de Midler, man kan, for at føre sit Skib derhen, hvor man ønsker det. Er man udsat for Overfald underveis og kan redde sig ved at heise et andet Flag, saa bliver det ikke anseet for uhæderligt at gjøre det, og kan man saaledes seile gennem de forskjellige Rhydsere, vil det bagefter blive sagt, at man har handlet rigtigt og forstandigt. Saaledes gaaer det ogsaa i de politiske Forhold. — I den egentlige politiske Debat, som her foreligger, er der blevet talt meget Mere, end jeg troer nyttigt er. Jeg er saa overbevist om, at godt Halvdelen af, hvad der er fremsat, ikke har nogen Berettigelse som støttet paa virkelige Kjendsgjerninger. Det kan ikke falde mig ind at begynde forfra fra 1852 og forfølge denne Sag; men jeg er overbevist om, at naar man tager virkelig i Agt enhver Ting, der foreligger, saa vil man i mange Henseender komme til at betragte Sagen anderledes; naar man for Diebliffet betragter den, som man gjør, saa er det, fordi man lidt efter lidt er dreven af en Strøm over i et Farvand, hvor vi havde været bedre tjente, med ikke at komme. Der er bestandig blevet sagt, at hvad vi end havde gjort eller ikke gjort, saa vare vi dog komne til det Samme; men det er ikke ganske sikkert. Hvad der er sikkert, er, at ved at gjøre, hvad vi have gjort, ere vi komne derhen. Dette skal jeg imidlertid lade staae aldeles uomtalt; det hører ikke herhen.

C. B. Nimestad: Jeg skal blot gjøre den Bemærkning, at de Ord, som jeg før brugte, som den ærede sidste Taler sigtede til, ikke kunne og ikke paa nogen Maade bør mistydes saaledes, som om jeg skulde have villet parallelisere den ærede Rigsdagsmand og hans Tilhængere med Mændene fra Tergowicz; det har været langt fra min Tanke. Men jeg har, imod hvad han har villet gjøre gjældende, gjort opmærksom paa, at de Magter, der dengang vilde Polen tillivs, saae i et Parties Bestræbelser for at holde Polen sammen deres værste Fjende; det var det, jeg sigtede til ved mine Yttringer, og det har aldrig kunnet falde mig ind at sammenligne den ærede Rigsdagsmand med Mændene fra Tergowicz.

Müller: Da jeg troer, at der er Udsigt til, at Forhandlingerne om denne Sag kunne tilendebringes i dette Møde, og da det, jeg ønskede at udtale, ikke vilde blive saa ganske kort, skal jeg ikke forlænge denne allerede vidtløftige Forhandling, men frasalbe Ordet.

J. A. Hansen: Det er en Udtalelse om et temmeligt vigtigt Punkt, der er kommet frem fra den ærede Rigsdagsmand for Njøbenhavn Amts 2den Kreds (Nosen), og som er blevet gjentaget af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Kreds (Tscherning), det Spørgsmaal nemlig, om et Eiderdanmark eller en Heelstat skal komme. Dette Spørgsmaal er holdt aabent ved Forslaget til Adressen, som det foreligger fra Udvalget, men det bliver ikke holdt aabent, naar den sidstnævnte ærede Rigsdagsmands Forslag vedtages. Det er den modsatte Betragtning, vi have hørt fra de to nævnte Rigsdagsmænd. Men jeg troer, at det vil vise sig aldeles klart, at min Opfattelse er den rette, thi naar den ærede Rigsdagsmands Forslag om, at Ordene: „Forestillinger og Fordringer om Ophævelsen af Grundloven af 18de November f. A.“ skulle udgaae, saa kommer der til at staae: „Med oprigtig Tilfredsstillelse have vi set Deres Majestæt hævde vor Frihed og Selvstændighed ligeoverfor Udlandet.“ Og naar der saa længere nebe staaer: „Efter Deres Forgænger paa Thronen, hvis Liv hengik under fortsatte Bestræbelser for at sikre det danske Rige en af Fremmede uafhængig Stilling i Monarkiet“, og den ærede Rigsdagsmand da siger, at ved „det danske Rige“ bør forståes „Monarkiet“, og derfor udelader Ordene: „i Monarkiet“, saa staaer der derefter: „Efter Deres Forgænger paa Thronen, hvis Liv hengik under fortsatte Bestræbelser for at sikre det danske Rige“ — altsaa: Monarkiet — „en af Fremmede uafhængig Stilling, uden at det dog lykkes ham at fuldføre dette Størværk.“ Der er altsaa nævnt det, som den ærede Forslagsstiller siger er Monarkiet, og naar man saa paa det trede Sted forandrer: „Slesvig og Kongeriget“ til „Landsdelene“, saa faaer man netop derunder samtlige de Landsdele, hvoraf Monarkiet bestaaer, saa det bliver altsaa en reen heelstatlig Udtalelse, der kommer til at foreligge, naar disse Endringsforslag vedtages.